Objective Portrait

Hosted by: Vera van der Burg & Gijs de Boer

Project Information (EN)

A subject recognition algorithm

As designers, we (Gijs and Vera) are often fascinated by particular objects without really knowing why. This project explores whether a differently trained object recognition algorithm can help to understand such relations. Usually, these algorithms are used to very accurately recognise whether something is a chair, or a plant, for instance. But something interesting happens when the algorithm makes a ‘wrong’ guess. When it sees a plant in a chair, this guess is still based on something: namely, on how the algorithm is coded and trained. It’s almost a given that this is why the decisions of algorithms are never neutral. Yet instead of trying to erase all bias, we take this connection to its maker as a starting point. If we explicitly train an algorithm on someone’s personal values, can it capture something of their particular way of seeing? While an object recognition algorithm usually tries to learn the definition of an object, we explore the potential for a subject recognition algorithm: can an AI learn to see the value and meaning of an object for someone?

An object portrait

To test this, we let such a subjective algorithm interpret the things that play a role in someone’s life. Objects are always more than their use or economic value. Things capture aspects of who we are. How we think, what we feel, and what we do are all shaped by the objects that we use and live with. We try to capture this influence by making an ‘object portrait’ of someone: a still life of their objects. We are curious what such a composition would say about someone, but most of all whether someone’s subjective algorithm can help reveal other meanings.

Projectinformatie (NL)

Een subjectherkennings-algoritme

Als ontwerpers zijn we (Gijs en Vera) vaak gefascineerd door specifieke objecten, zonder goed te weten waarom. Dit project onderzoekt of alternatief getrainde objectherkennings-algoritmes ons kunnen helpen dit beter te begrijpen. Normaal gesproken worden deze algoritmes gebruikt om zo accuraat mogelijk te herkennen of iets bijvoorbeeld een stoel is, of een plant. Maar er gebeurt iets interessants op het moment dat het algoritme een ‘foute’ inschatting maakt. Als de AI in een stoel een plant ziet, dan is dat toch ergens op gebaseerd; namelijk hoe het algoritme is geprogrammeerd en getraind. Het is onderhand een gegeven dat dit de reden is waarom de beslissingen van AI altijd gekleurd zijn. Maar in plaats van te proberen die bias te verwijderen, nemen wij dit juist als startpunt. Als we een algoritme expliciet trainen op iemands persoonlijke interpretaties, kan dit dan iets vangen van iemands specifieke kijk op de wereld? Waar een objectherkennings-algoritme normaal gesproken de definitie van een object herkent, onderzoeken wij AI’s potentie van een subjectherkennings-algoritme: kan het leren om de betekenis of waarde te herkennen die een object voor iemand heeft?

Een object portret

Om dit te testen laten we zo’n subjectief algoritme kijken naar dingen die een rol spelen in iemands leven. Objecten zijn namelijk altijd meer dan hun gebruikswaarde of economische waarde. Ze zijn haast elementen van wie we zijn. Hoe we denken, wat we voelen en wat we doen wordt gevormd door de objecten die we gebruiken en waar we mee samenleven. We proberen deze relaties te vangen door een ‘object portret’ te maken van iemand: een stilleven van diens objecten. We zijn benieuwd naar wat zo’n compositie over iemand kan zeggen, en vooral of iemands subjectieve algoritme hier een nieuwe betekenis in ziet.

Image List

Filename	Caption	Credit
ddwgoed1_1666210464.jpg		
craiyon-sketch-update_1666210496.jpg		
ddw-shot-1661985319-1800x1010_1666210509.jpeg		

The images above are included in the ZIP under `/images`.